

get, og derfor vil jeg først ved tredie Behandling kunne give en nogenlunde fyldestgørende Oversigt over det sandsynlige Resultat af det nu afsluttede Finansaar. Jeg skal her kun sige, at denne Oversigt vil adskille sig ikke uvæsentligt fra den, min højtærede Forgænger fremlagde her forinden Valgene. Han regnede med et Overskud for det nu afsluttede Finansaar paa godt 36 Mill. Kr. — naar bortses fra Genforeningslaanet, hvilket der selvfølgelig maa bortses fra i denne Sammenhæng. Det kan allerede nu ses, at dette anslaaede Overskud vil forvandle sig til et ikke ubetydeligt Underskud. Men jeg ønsker først at gøre nærmere Rede herfor, naar Tallene foreligger med størst mulig Fuldstændighed, hvilket de først kan, naar Tillægsbevillingslovforslaget staar foran den endelige Vedtagelse her i dette høje Ting.

Formanden: Derefter har Kirkeministeren Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Kirkeministeren (J. C. Christensen): Nærværende Lovforslag er for saa vidt en Genganger for det høje Ting, som et Lovforslag med væsentlig samme Indhold tidligere har været forelagt Tinget af Kirkeminister Povlsen. Lovforslaget blev efter en Førstebehandling henvist til et Udvalg, men der fremkom ikke Betænkning fra Udvalget, uagtet det var naaet saa vidt, at man i Princippet var enig om Lovforslagets Indhold, medens der paa flere underordnede Punkter var Uoverensstemmelse. Da Foranledningen til Lovforslagets Fremsættelse nu er den samme som den Gang, nemlig en Præstemangel, som vil vise sig ret følelig, naar vi skal overtage de sønderjydske Landsdele, tillader jeg mig at fremsætte Lovforslaget paa ny for dette høje Ting, idet jeg udtaler Haab om, at det maa blive gennemført allerede i indeværende Rigsdagssamling.

I de sønderjydske Landsdele, som vi har Udsigt til at faa, er der godt og vel 100, vistnok 114, Præsteembeder. De 36 staar allerede ledige, og der vil derudover blive adskillige Embeder, som maa nybesættes, maaske dem alle; der bliver maaske ikke mange af de nuværende Indehavere, der kan beholde Embederne. Derom kan jeg imidlertid ikke udtale mig. Men sikkert er det, at der i den nærmeste Fremtid vil blive Brug for flere Præster end hidtil, og Tilgangen til det teologiske Studium har i de senere Aar været min-

dre end før. Derfor har et Lovforslag med et saadant Indhold som før nævnt tidligere været forelagt det høje Ting, og derfor fremsætter jeg Lovforslaget paa ny med nogle Ændringer.

De væsentligste af disse er af mere formel Natur, jeg skal kun nævne et Par, som har et noget mere reelt Indhold. Den første af dem, jeg vil nævne, er, at det foreslaas, at de Mænd, som paa den her foreslaaede Maade faar Adgang til Embeder i Folkekirken, skal have en Alder af 35 Aar. Det tidligere Lovforslag nævnte 30 Aar; der har under Lovforslagets Forberedelse ogsaa været Tale om 40 Aar. Jeg har valgt 35 Aar som en Alder, der formentlig kan falde sammen med personlig Modenhed til at overtage en saadan Stilling.

Dernæst har jeg indsat en Bestemmelse om, at alle de, der saaledes skal beskikkes til Præster i Folkekirken, skal erklære sig villige til at aflægge Folkekirkens Præsteløfte. Vi kan efter mit Skøn ikke have to Slags Præster i Folkekirken, de maa alle gaa ind under samme Vilkaar. Spørgsmaalet om Ændring i Folkekirkens Præsteløfte eller Afskaffelse deraf, som der ogsaa har været Tale om, kan ikke afgøres ved denne Lejlighed, det maa senere tages under Overvejelse ogsaa af de kirkelige Myndigheder; ved en saadan midlertidig Lov som denne maa man holde sig til den bestaaende Ret.

Endelig har jeg foreslaaet, at teologiske Kandidater, som beskikkes til Embeder i Folkekirken i Finansaaret 1920—21, skal have fuld Lønningsanciennitet for de Aar, de maatte have tjent i en Virksomhed, der kommer ind under Lønningsloven af 1919, dens § 18, 3die og 4de Stykke — det er Skolevirksomhed og anden lignende Virksomhed. Om denne Sag har der været forhandlet med Folketingets Lønningsudvalg, og Lønningsudvalget har haft Betænkelighed ved at give en almindelig Bestemmelse, men har henvist til, at man ved Ansættelse af saadanne Mænd kunde søge Lønningsanciennitet fastsat paa Finansloven. Imidlertid er indeværende Aars Finanslov jo vedtaget og stadfæstet, saa der kan intet gøres i denne Henseende. Jeg har da ment, at Rigsdagen maatte kunne gaa med til at give en almindelig Bestemmelse blot gældende for dette Finansaar; dette vil i Virkeligheden give væsentlig samme Resultat, som hvis man var henvist til at søge Anciennitetsforholdene ordnet paa Finansloven.